

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., v právní věci žalobkyně: **P. T. M.**, zast. Mgr. Petrem Václavkem, advokátem se sídlem Opletalova 25, Praha 1, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4, proti rozhodnutí žalované ze dne 13. 10. 2015, č. j. MV-84438-4/SO-2015, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 9. 8. 2016, č. j. 57 A 137/2015 - 44,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobkyni **se vrací** zaplacený soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti ve výši **1 000 Kč**, který jí bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku k rukám jejího právního zástupce Mgr. Petra Václavka, advokáta se sídlem Opletalova 25, Praha 1.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Včas podanou kasační stížností se žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) domáhá zrušení shora označeného rozsudku Krajského soudu v Plzni (dále jen „krajský soud“), jímž byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí žalované ze dne 13. 10. 2015, č. j. MV-84438-4/SO-2015. Žalovaná tímto rozhodnutím zamítla odvolání stěžovatelky proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, ze dne 10. 4. 2015, č. j. OAM-40942-31/DP-2014, kterým byla zamítnuta stěžovatelčina žádost o vydání nového povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky, a to na základě § 46 odst. 1 ve spojení s § 56 odst. 1 písm. j) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území

České republiky a o změně některých zákonů, ve znění účinném v rozhodné době (dále jen „zákon o pobytu cizinců“).

[2] Krajský soud v napadeném rozsudku, který je dostupný z www.nssoud.cz, zhodnotil, že stěžovatelčina námitka, že důvodem pro neudělení pobytového oprávnění nemůže být skutečnost, že se na území České republiky zdržovala po omezenou dobu, se mýlí s důvodem, pro který byla její žádost zamítnuta. Správní orgány totiž stěžovatelce vytýkaly neplnění účelu povoleného dlouhodobého pobytu za účelem soužití rodiny, jelikož její manželství od roku 2010 neplnilo svou funkci. Krajský soud zdůraznil, že tam, kde se správní orgány zabývaly tím, že se stěžovatelka zdržovala mimo území České republiky, činily tak z důvodu, aby na rozporech mezi výpovědí stěžovatelky a výpovědí jejího bývalého manžela poukázaly na nepravdivost jejího tvrzení, které se týká jejího soužití s manželem. Ze stejného důvodu se mýlí s rozhodovacími důvody správních orgánů i žalobní námitka, že stěžovatelka nebyla ve správním řízení dotázána k otázce překročení tolerované nepřítomnosti na území České republiky.

[3] V žalobě stěžovatelka namítla, že z provedených důkazů nevyplývá, že k rozvodu jejího manželství došlo účelově až v době, kdy byla oprávněna měnit důvod dlouhodobého pobytu. Krajský soud připustil, že závěr správního orgánu o tom, že k rozvodu došlo až dne 1. 9. 2014, jelikož stěžovatelka nebyla oprávněna podat žádost o změnu účelu pobytu již v roce 2011, není podložen důkazy provedenými ve správním řízení. Uvedl však, že tento závěr správního orgánu nebyl sám o sobě důvodem pro zamítnutí žádosti a považoval jej jen za nevhodnou formulaci, nikoli však za pochybení mající vliv na zákonnost správního rozhodnutí.

[4] K § 174a zákona o pobytu cizinců krajský soud zmínil, že nejde o ustanovení, které přikazuje zkoumat přiměřenost u každého rozhodnutí. Přiměřenost dopadů rozhodnutí dle zákona o pobytu cizinců se na základě uvedeného ustanovení zkoumá v případě, že zákon o pobytu cizinců správnímu orgánu v jiném ustanovení ukládá zhodnotit přiměřenost dopadů rozhodnutí. To dle krajského soudu nebyl posuzovaný případ, k čemuž odkázal i na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 1. 2016, č. j. 7 Azs 313/2015 - 35.

[5] Krajský soud dále nepřisvědčil obecně formulovaným námitkám nepřezkoumatelnosti a nezjištění skutkového stavu, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Rozhodnutí žalované označil za náležitě odůvodněné a shledal, že vychází z provedených důkazů a vypořádává se s odvolacími námitkami a že skutkový stav byl náležitě zjištěn.

[6] Krajský soud žalobu vyhodnotil jako nedůvodnou, a proto ji zamítl dle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření k ní

[7] V kasační stížnosti stěžovatelka namítla nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku. Dále uvedla, že i rozhodnutí obou správních orgánů jsou nepřezkoumatelná a tím, že je krajský soud přezkoumal a zhodnotil jako zákonná, se dopustil vady řízení.

pokračování

[8] Krajský soud se dle kasační námitky nedostatečně a nesprávně vypořádal se žalobní námitkou, dle níž správní orgán postupoval nesprávně, když řízení zastavil pro nedoložení dokladů. Stěžovatelka dále v kasační stížnosti rozebrala požadavky na usnesení, jímž se určuje lhůta k odstranění vad žádosti. Uvedla, že podklady, jejichž absence jí byla správními orgány vytýkána, doložila v rámci odvolacího řízení. Z těchto podkladů je zjevné splnění podmínek pro prodloužení povolení k pobytu. S ohledem na nezákonnou výzvu k doložení dokladů a následný nezákonný postup správního orgánu prvního stupně stěžovatelce mělo být umožněno požadované doklady předložit v odvolacím řízení, což se dle jejího mínění nestalo. To považuje za přepjatý formalismus, přičemž se vymezila vůči aplikaci § 82 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), který reguluje koncentraci odvolacího řízení a na který dle jejího mínění žalovaná ve svém rozhodnutí odkázala.

[9] Stěžovatelka navrhla, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Žalovaná se ke kasační stížnosti nevyjádřila.

III. Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

[10] Nejvyšší správní soud nejprve posoudil formální náležitosti kasační stížnosti a konstatoval, že kasační stížnost je podána osobou k tomu oprávněnou, je podána včas, jde o rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost přípustná, stěžovatelka je v řízení o kasační stížnosti zastoupena advokátem. Důvody kasační stížnosti odpovídají důvodům podle § 103 odst. 1 písm. a) a d) s. ř. s. Nejvyšší správní soud přezkoumal napadený rozsudek krajského soudu v rozsahu kasační stížnosti a v rámci uplatněných důvodů, zároveň zkoumal, zda netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.). Přitom dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

[11] Kasační námitka nepřezkoumatelnosti napadeného rozsudku je zcela nedůvodná. Krajský soud vypořádal všechny žalobní námitky, jeho úvahy jsou srozumitelné a jeho závěry si ani v náznaku neodporují.

[12] Se žalobní námitkou v bodě [4] žaloby, která se týkala důvodu neudělení povolení k pobytu a kde tvrdila, že důvodem pro neudělení pobytového oprávnění nemůže být skutečnost, že se na území České republiky zdržovala jen po omezenou dobu, se krajský soud dostatečně podrobně vypořádal v části A.1. svého rozsudku, jejíž obsah je shrnutý v bodě [2] shora. Z uvedené části rozsudku krajského soudu je též patrna reakce krajského soudu na námitku v bodě [6] žaloby, která se týkala otázky, zda z podkladů správních rozhodnutí vyplývá závěr o neplnění účelu pobytu. Krajský soud zde totiž obsáhle rekapituluje, na základě kterých podkladů správní orgány dospěly ke svým závěrům, současně se zde vypořádával i se stěžovatelčiným odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 3. 2015, č. j. 1 Azs 250/2014 - 37.

[13] Námitkou o přiměřenosti dopadů rozhodnutí dle § 174a zákona o pobytu cizinců (bod [7] žaloby) se krajský soud podrobně zabýval v části A.3. napadeného rozsudku shrnuté v bodě [4] shora. S námitkou nepodloženosti závěru správních orgánů o účelovosti rozvodu se krajský soud srozumitelně vypořádal v části A.2. shrnuté v bodě [3] shora. S obecně formulovanou námitkou v bodě [3] žaloby, která se týkala nepřezkoumatelnosti

správních rozhodnutí a porušení § 68 odst. 3 a § 89 odst. 2 správního řádu se napadený rozsudek zabývá v části B. rekapitulované v bodě [5] shora. Lze tak uzavřít, že krajský soud pečlivě reagoval na všechny žalobní námitky a jeho rozsudek v žádném případě nelze označit za nepřezkoumatelný. Nejvyšší správní soud souhlasí se závěrem krajského soudu, že správní rozhodnutí nejsou nepřezkoumatelná. Z prvostupňového správního rozhodnutí jsou dostatečně patrné důvody pro vydání rozhodnutí, žalovaný se vyjádřil ke všem odvolacím námitkám a ani jeho rozhodnutí nelze označit za nepřezkoumatelné.

[14] Ostatní kasační námitky se zcela mívají s rozhodovacími důvody napadeného rozsudku krajského soudu. V rámci těchto námitek stěžovatelka pojednala o zastavení řízení před správním orgánem pro nedoložení podkladů, což není případ hodnocených správních rozhodnutí, jelikož ani jedním z nich nebylo řízení zastaveno. Dále zde stěžovatelka zmínila prodloužení povolení k pobytu a tvrdila, že jí měla žalovaná umožnit doložit podklady i v odvolacím řízení. V nynější věci nejde o prodloužení povolení k pobytu, ale o zamítnutí žádosti o vydání nového povolení k dlouhodobému pobytu. Ani tvrzení, že žalovaná ve svém rozhodnutí poukázala na koncentraci odvolacího řízení dle § 82 odst. 4 správního řádu, neodpovídá obsahu rozhodnutí o odvolání. Nejvyšší správní soud konstatuje, že žádnou z právě zmíněných okolností se krajský soud nezabýval a tyto okolnosti žalobkyně nenamítala ani v žalobě. S ohledem na skutečnost, že dané námitky nebyly uplatněny v žalobě ke krajskému soudu, jde o nepřípustné kasační námitky dle § 104 odst. 4 s. ř. s.

[15] Uplatnění kasačních námitek, které nemají předobraz v žalobních námitkách a které se navíc mívají s povahou krajským soudem posuzované věci, Nejvyšší správní soud přisuzuje pochybení zástupce stěžovatelky. Z úřední činnosti je Nejvyššímu správnímu soudu známo, že v srpnu 2016 krajský soud vydal dva rozsudky, které se týkají stěžovatelky. Jednak šlo o rozsudek ze dne 9. 8. 2016, č. j. 57 A 137/2015 - 44, tj. nynější kasační stížností napadený rozsudek, jednak šlo o rozsudek ze dne 24. 8. 2016, č. j. 30 A 118/2015 - 54, kde šlo o zastavení řízení o žádosti stěžovatelky o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu. Posléze zmíněný rozsudek byl napaden kasační stížností projednávanou před Nejvyšším správním soudem pod sp. zn. 10 Azs 206/2016. V řízení pod sp. zn. 10 Azs 206/2016 stěžovatelka uplatnila námitky, které se vztahují k věci projednávané pod danou spisovou značkou, tj. zastavení řízení o žádosti stěžovatelky o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu. Nejde tedy o případ, kdy by zástupce stěžovatelky při zasílání doplnění kasační stížnosti zaměnil spisové značky Nejvyššího správního soudu. Jde naopak o případ, kdy stěžovatelka nad rámec obecně formulované námitek nepřezkoumatelnosti (zhodnocené v bodech [11] až [13] shora) Nejvyššímu správnímu soudu vůbec nepředestřela argumentaci relevantně se vztahující k rozsudku krajského soudu ze dne 9. 8. 2016, č. j. 57 A 137/2015 - 44, který je předmětem nynější kasační stížnosti.

IV. Závěr a náklady řízení

[16] Nejvyšší správní soud ze všech shora uvedených důvodů dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná, proto ji dle § 110 odst. 1, věty poslední, s. ř. s. zamítl. O věci přitom rozhodl bez jednání, jelikož § 109 odst. 2 s. ř. s. takový postup předpokládá.

pokračování

[17] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1, větu první, s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatelka v soudním řízení úspěch neměla, proto dle uvedených ustanovení nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalované, která by jinak měla právo na náhradu nákladů řízení, nevznikly v řízení náklady, které by překračovaly její běžnou úřední činnost.

[18] Nejvyšší správní soud současně rozhodl o vrácení soudního poplatku ve výši 1 000 Kč, který stěžovatelka zaplatila za návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. O tomto návrhu Nejvyšší správní soud nerozhodoval, jelikož ihned po obdržení spisového materiálu rozhodl o samotné kasační stížnosti, čímž pozbylo smyslu rozhodovat o návrhu na odkladný účinek. Jelikož o daném návrhu soud nerozhodoval, vrátil soudní poplatek za něj zaplacený.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. ledna 2017

JUDr. Radan Malík
předseda senátu